

Gehucht hoog boven het dal

Boven aan het einde van de steil oplopende weg, met een hellingspercentage van niet minder dan 18%, en met de vervaarlijke naam "Dodemansweg", staat een machtige boerderij, met wat in vervlogen tijden een kolossale opslag geweest moet zijn voor de toen gebruikelijke schoven graan, wachtend op de dorsmachine. Berghof heet het gehuchtje, een verzameling van niet meer dan drie kloeke boerderijen. Mergel is het meest gebruikte bouwmateriaal, ook wel gecombineerd met veldbrand bakstenen. De eerder genoemde boerderij ligt aan een vijfsprong welke naar alle kanten uitnodigt om een wandeling te beginnen. Men kijkt uit over een prachtig plateau, bijna helemaal vlak. Prachtige grond om te boeren. In vroeger tijden waren de landbouwpercelen en weilanden veel groter als de akkers tegen de hellingen van Stokhem en Beertsenhoven; deze waren bijna altijd gescheiden door horizontaal lopende graften. De vele vlakke hectares goede landbouwgrond verklaart dan ook de aanwezigheid van grote schuren voor opslag van graan en hooi.

Richting het westen en noorden kijkt u uit over Schin op Geul en Valkenburg tot aan Sittard-Geleen, bij helder weer gemarkeerd door de rookpluimen van DSM. Richting het noorden tot aan het zuid-oosten kijkt u uit over het prachtige Geuldal. Klimmen, Ubachsberg, Elkenrade en de Eyserbossen lijken heel dichtbij, maar de afstand is verder dan gedacht.

Het zuiden en westen word begrensd door de Wijlre-bossen en de bossen behorende tot het bekende **Gerendal**, wat nog maar op een steenworp afstand verwijderd is als men de Dodemansweg tot aan het einde volgt. Tussen deze bossen kijkt men uit over de weilanden naar het in de verte gelegen dorpje Ingber. Ook het door de wielrensport bekende gehuchtje **Keutenberg**

ligt op een steenworp afstand. Het grazige voetpad naar Schin op Geul nodigt uit tot een wandeling, een bijna constant afdalende smalle weg.

Bij iedere boerderij zijn wel een of meerdere water- en drinkpoelen voor het vee, welke in vroeger tijden ook dienst deden als bluswaterreservoir bij brand. In deze poelen komen verschillende amfibieën voor o.a. de zeer zeldzame **Geelbuikvuurpad**.

De bewoners in vroeger tijden waren voor drinkwater aangewezen op een op 60 meter diepte gegraven waterput, gelegen aan de voet van de **Berghofweide**. Het vroegere puthuisje doet nu dienst als natuurwachtersonderkomen. Wij zijn hier aangekomen bij de bekendste weide van ons land. Deze weide wordt beheerd door Staatsbosbeheer en Stichting Natuurmonumenten en is om begrijpelijke reden niet openbaar toegankelijk. Regenwater heeft door uitspoeling van kalk de helling van de weide min of meer gedeeltelijk omgevormd tot schraal grasland, welke voor zó een zeldzame flora gezorgd heeft, dat deze niet alleen voor Nederland, maar ook tot in de verre Duitse en Belgische omtrek uniek te noemen is! Buiten een handvol "gewone" zeldzaamheden zijn de

eën

orchide

het

meest aansprekend onder de bloemen. Namen als Soldaatje, Berg-Nachtorchis en Welriekende Nachtorchis spreken tot de verbeelding. Maar de échte toppers dragen namen als Groene-Nachtorchis, Harlekijn-Orchis en Herfst-Schroeforchis, soorten die bijna uitgestorven zijn. Berghof kan trots zijn op haar weide.

Berghof, een prachtig decor voor een wandeling, zeker als men daarna uit kan rusten op het bij een van de boerderijen gelegen terras, het enige in de wijde omtrek.

